

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ι Ε Ρ Α Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Σ Θ Η Β Ω Ν κ α ι Λ Ε Β Α Δ Ε Ι Α Σ

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (17-6-2018)

ΠΕΡΙ ΘΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

«Εμβλέψατε εις τα πετεινά του ουρανού, ότι ου σπείρουσιν ουδέ θερίζουσιν ουδέ συνάγουσιν εις αποθήκας και ο πατήρ υμών ο ουράνιος τρέφει αυτά ουχ υμείς μάλλον διαφέρετε αυτών;» (Ματθ. 6,26-27).

Α'. Ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά της ζωής των ανθρώπων, είναι και η μέριμνα προς εξασφάλιση των αναγκαίων υλικών αγαθών, που απαιτούνται δια την ζωή των ανθρώπων. Ο άνθρωπος μεριμνά και φροντίζει, με ζήλο και πόθο και προσπάθεια, για την τροφή του, το ποτό του, το ένδυμα του, την κατοικία του, τις υλικές ανάγκες του γενικά. **Και βέβαια, μια λογική φροντίδα και μέριμνα, είναι κάτι το φυσιολογικό και δεν το απαγορεύει ο Θεός.** Εφ' όσον έχουμε σώμα με υλικές ανάγκες και μάλιστα ο Θεός μας έπλασε έτσι, ώστε να εξαρτώμεθα και από τα υλικά αγαθά, απαιτείται ο άνθρωπος να φροντίζει και να ενδιαφέρεται δια τα προς το ζην.

Β'. Το κακό όμως είναι ότι ο άνθρωπος δεν φροντίζει απλώς, αλλά προσκολλάται στα βιωτικά, στρέφει ολόκληρη την ύπαρξη του προς αυτά, καταβάλλει αγωνιώδη και εξαντλητική προσπάθεια για να τα εξασφαλίσει και έτσι στο τέλος **γίνεται δούλος των αναγκών του.** Δεν τρώγει ούτε πίνει ούτε ντύνεται απλώς για να ζει, αλλά ζει και υπάρχει για να τρώγει να πίνει και να ντύνεται.

Κατά βάθος, αυτή η αγωνιώδης μέριμνα η οποία χαρακτηρίζει άτομα και σύνολα, εν τελευταία αναλύσει, οφείλεται στην ανασφάλεια και τον φόβο που νιώθει ο άνθρωπος μπροστά στον θάνατο, μπροστά στο σκοτεινό και αβέβαιο μέλλον. Και μάλιστα, τον φόβο αυτό τον νιώθει ο αποκομμένος από τον Θεό άνθρωπος, που δεν πιστεύει στον Θεό, δεν ελπίζει στην πρόνοια του, δεν τον νοιώθει σαν πατέρα του. Είναι λοιπόν φυσικό, μη έχοντας που να στηριχθεί για να ασφαλίσει την ζωή του, να συσσωρεύει υλικά αγαθά.

Ας θυμηθούμε τον *άφρονα πλούσιο*, που αφού γκρέμισε τις αποθήκες, έκτισε καινούργιες και τις γέμισε υλικά αγαθά και είπε εκείνο το περίφημο· «ψυχή μου, έχεις πολλά αγαθά κείμενα εις έτη πολλά, αναπαύου, φάγε, πίε, ευφραίνου» (Λουκ. 12,19).

Ας θυμηθούμε αυτά που διαβάζουμε στις εφημερίδες για «*ζωτικά εδάφη*», για «*ζωτικά συμφέροντα*», δηλαδή ότι η ζωή μας εξαρτάται άμεσα από τα πετρέλαια, από το ουράνιο, από τα διαμάντια και όλα τα παρεμφερή.

Ας θυμηθούμε, ότι οι υποσχέσεις των πολιτικών μας και οι επιδιώξεις των συνδικαλιστών των διαφόρων σωματείων, είναι *κυρίως οικονομικές* και τότε θα καταλάβουμε πόσο ειδωλολάτρες είμαστε και πόσο έχουμε απομακρυνθεί από τον Θεό. Ακόμη και όσοι πάμε στην Εκκλησία, περισσότερο πιστεύουμε στο πορτοφόλι μας, στις καταθέσεις μας, στ' ακίνητα μας και όχι στον Θεό.

Γ'. Επειδή λοιπόν ο Θεός γνωρίζει την απιστία μας, ή την κλονισμένη πίστη μας αν θέλετε, η οποία έχει ως αποτέλεσμα να στρέφεται ολόκληρη η ύπαρξη μας στα υλικά αγαθά και μόνο σ' αυτά, *προσπαθεί, στην αγία Γραφή, με ορισμένες εικόνες και ορισμένα λογικά επιχειρήματα να μας μιλήσει για τη θεία πρόνοια του.*

Έτσι μας λέγει· «Μη έχετε άγχος τι θα φάτε, τι θα πιείτε, ούτε τι θα ντυθείτε. Κοιτάξτε τα πουλιά του ουρανού που δεν σπέρνουν ούτε θερίζουν ούτε συγκεντρώνουν στις αποθήκες και ο πατέρας σας ο ουράνιος τρέφει αυτά. Εσείς δεν είσθε πολύ ανώτεροι απ' αυτά; Ποιός από σας, όσο κι αν φροντίσει, μπορεί να προσθέσει στο ανάστημα του ένα πήχυ; Και γιατί μεριμνάτε για ενδύματα; Παρατηρήσατε τα κρίνα του αγρού πως αυξάνουν. Ούτε κοπιάζουν ούτε γνέθουν, αλλά σας λέγω ούτε ο Σολομών εις όλη του την δόξα δεν ντύθηκε σαν ένα απ' αυτά. Εάν το χορτάρι του αγρού, που σήμερα υπάρχει και αύριο το ρίχνουν στο φούρνο, ο Θεός το ντύνει τόσο ωραία, πόσο περισσότερο εσάς ολιγόπιστοι; Μη μεριμνάτε λοιπόν και μη λέγετε, 'Τι θα φάμε ή τι θα πιούμε ή τι θα ντυθούμε'; *Διότι όλα αυτά τα επιδιώκουν οι εθνικοί.* Γνωρίζει ο πατέρας σας ο ουράνιος ότι έχετε ανάγκη απ' όλα αυτά. Ζητείτε πρώτα την βασιλεία του Θεού και την δικαιοσύνη του και τότε όλα αυτά θα σας χορηγηθούν» (Ματθ. 6,25-33).

Λέγει η αγία Γραφή· «*ο φυτεύσας το ούς ουχί ακούει και ο πλάσας τον οφθαλμόν ουχί κατανοεί*» (Ψαλμ. 93,9). Δηλαδή, άνθρωπε εσύ που λέγεις «ουκ όψεται Κύριος, ουδέ συνήσει ο Θεός του Ιακώβ», αυτός, που έδωσε οφθαλμούς και αυτιά σε λογικά και άλογα όντα, είναι δυνατόν να

μη ακούει και να μη βλέπει; Για πάτε να σκοτώσετε μια μύγα, αμέσως θα σας δει και θα φύγει, γιατί έχει πολλά μάτια και γίνονται αντιληπτές οι κινήσεις μας αμέσως. Πόσες μύγες, πόσα κουνούπια, πόσες μέλισσες, υπάρχουν στον κόσμο; Πόσα εκατομμύρια μάτια; Αι λοιπόν αυτός, που έφτιαξε αυτό το πλήθος των ματιών, δεν έχει ο ίδιος μάτια ή αυτιά; Είναι δυνατόν; Στέκει λογικώς αυτό;

Δ'. Κι όμως παρ' όλες τις λογικές ενδείξεις η πίστη του ανθρώπου στη θεία πρόνοια δοκιμάζεται. Κι αυτό συμβαίνει πάντοτε σε κάθε περίοδο της ιστορίας. Έτσι αν ανοίξουμε τον προφήτη Ησαΐα π. χ. θα δούμε εκεί να γράφει ο προφήτης: «Μας εγκατέλειπε ο Κύριος, μας λησμόνησε» (Ησαΐας 49,14).

Και απαντά ο Θεός στα παράπονα των Ισραηλιτών·

«Μήπως είναι δυνατό ποτέ η μητέρα να λησμονήσει το παιδί της; Να ξεχάσει το σπλάγχο της; Αλλά κι αν υποθέσουμε ότι αυτό μπορεί να γίνει, εγώ ο Θεός δεν πρόκειται να σας ξεχάσω».

Και για να διδάξει ο Θεός ότι πράγματι δεν υπάρχει πιθανότητα να τους λησμονήσει, αναφέρει την εξής **ανθρωπομορφική εικόνα**: «Ιερουσαλήμ σε ζωγράφισα στα χέρια μου· τα τείχη σου, τις πλατείες σου, τους δρόμους σου, τα πάντα. Και σε έχω μπροστά μου συνεχώς». Τι ωραία αυτή η ανθρωπομορφική εικόνα του Ησαΐα! Μας θυμίζει στιγμές της μαθητικής μας ζωής. Όταν, κάποιο όνομα δύσκολο, κάποια ημερομηνία, κάποια χημική εξίσωση, κάτι που τέλος πάντων ήταν βασικό για το μάθημα μας και δεν θέλαμε να το ξεχάσουμε στους διαγωνισμούς, το γράφαμε στο χέρι μας.

Μας βεβαιώνει ο Θεός, λοιπόν, πως δεν είναι αναίσθητος, δεν είναι άσπλαχνος, δεν είναι κάπου μακριά αποτραβηγμένος, χωρίς ενδιαφέρον και φροντίδα για τον κόσμο μας. Το αντίθετο μάλλον συμβαίνει. Μέσα στις μεγάλες παλάμες του Θεού δεν βρίσκεται μόνο η Ιερουσαλήμ γραμμένη. Κατά τους πατέρες της Εκκλησίας μας, βρίσκεται και το όνομα μας· και δίπλα του όλες μας οι υλικές και πνευματικές μας ανάγκες. Εκεί είναι σημειωμένες οι θλίψεις μας, οι δυσκολίες της ζωής μας, τα δυσεπίλυτα προβλήματα μας. Τα βλέπει ο Θεός, τα μελετά, και εν καιρώ δίδει ή θα δώσει τις ανάλογες λύσεις.

Αρχιμ. Μελέτιος Απ. Βαδραχάνης